

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

„Íme, Isten az én üdvösségem, bízom és nem félek, mert erőm és ujjongó dalom az Úr, ő lett nekem üdvösségem.”

(Iz 12,2)

XVII. évfolyam 2. szám

Advent 3. vasárnapja

2015. december 13.

„KINEK SE NAP, SE SZÉL” – KOLOS ATYA 70 ÉVES

Kolos atyát növendéktársai – egymás között – ugyanazokkal a szavakkal jellemezték, mint amilyenekkel Sir Thomas More-t, VIII. Henrik vértanú lordkancellárját méltatták kortársai: „Kinek se nap, se szél”. Ezen a címen jelent meg 1969-ben az Európa Kiadónál Robert Bolt drámája Morus Tamásról. Kolos testvért rabul ejtette ez a dráma. Részeket tudott belőle kívülről. Tudtuk, bármiről is kezdünk beszélgetni vele, Morus Tamásnál lyukadunk ki. Kolos életre szóló barátságot kötött e szent vértanúval. Tartományfőnökként (1988-1994) szívügye volt, hogy Kamarás Mihály atya fordításában megjelenjen „Morus Tamás a lelkiismeret szentje” című igen színvonalas, színes és impozáns album, mely gazdagon elénk tárja a szent világát. „Madarat tolláról, embert barátjáról”. Kolos egész egyéniségére rávilágít ez a Morus barátság. Mert hát: „similis simili gaudet”, azaz: a hasonló a hasonlóknak örül.

A „Kinek se nap, se szél” könyv címmel Kolos testvérnek azt a szívósságot, fáradhatatlanságát, kitartó küzdő képességét fejeztük ki, mely megnyilvánult a túrákon (tanárként, igazgatóként a diákokkal a hajmeresztő erdélyi hegyek között kerekézve), a foci pályán és a munkabírásában egyaránt. Az ablakából láttuk, hogy a szűk szobájában, késő éjszaka is még, kezében a tankönyvvel fel-alá sétál, s már hajnalban is ugyanez a kép fogadott. Egészsége is rendíthetetlennek tűnt. Most is ilyen rendíthetetlennek tűnik szenvedés-, fájdalom- és betegségtűrő képessége. Akit nem tudott legyőzni „se nap, se szél”, azt ledöntötte az alattomban támadó kullancs, a boréllia fertőzés. Ettől kezdve Kolos atyánál „az erő – a Lélektől kapott lelkierő – a gyöngeségben nyilvánul meg a maga teljességében” (2Kor 12,9). Ebben is tanító mesterét, nagy barátját követi, aki a Tower sötét pincebörtönében töltött tizenöt hónapját – már

nagy betegen – lányának írt levelében így összegzi: „valójában fogságot tekintem a legnagyobb kegynek, amelyet a király velem szemben gyakorolt”.

De miként köthet barátságot egy markazi parasztyerek Anglia legfőbb arisztokratájával? Itt is érvényesül a similis simili gaudet elv? A magyar parasztság színe javának mindig is arisztokrata tartása volt. Az arisztokrata alatt itt nem társadalmi réteget, hanem minőséget értek. Ebben az értelemben használja a szót Bálint Sándor is a Képek Ausztriából című úti beszámolójában (Korunk szava 1936): „a bűnnek demokráciája uralkodik az egész világon és az emberség arisztokráciáját olyan kevesen akarják vállalni: nem akarunk Isten fiai lenni (...) Ezt az arisztokratikus úriságot ma már a szerzeteseknél lehet fölhalálni”. Az arisztokratikus úrisághoz hozzátartozik a méltóság, és a büszkeség. Mire büszke egy szerzetes? Magára? Teljesítményeire? „Mid van, amit nem kapál?” (1Kor 4,7) – kérdezi Szent Pál. Mire büszke? Mindenek előtt és fölött arra a legnagyobb ajándékra, amit méltatlanul, kegyelemből kapott: Istenre, Isten barátságára, arra, hogy kimondhatja a 62. zsoltár szavaival: „Isten, te vagy az én Istenem... Lelkem szorosan átölél téged, és a jobbod szilárdan tart engem”. Ez a legszemélyesebb kincse, mondhatni, intim, titkos kincse minden egyes szerzetesnek, és – csodálatos paradoxon – ebben rejlik a közösségük is egymással. Ugyan az a méltóságuk és a büszkeségük forrása. Ez köti őket össze. Ezt ezért együtt is ki kell mondaniuk. Ez a közös ima. Ennek nélkülözhetetlen összetartó ereje van. Közös munkájuk kreativitásának is ez a forrása. Kolos ahhoz a nemzedékhez tartozik, amelyik

ezt fölismerve szorgalmazta az imádság primátusának helyreállítását a provinciai közösségeinkben. Maga pedig élen járt és jár e primátus érvényesítésében.

A proletárt az a törekvés jellemzi, hogy „a múltat végképp eltörölni” (Internacionálé). Az arisztokratát, az emberség arisztokratáját pedig épp az ellenkezője, hogy a múltat – a megbecsülendőt – végképp megbecsülni, büszkének lenni rá, élni belőle. Ez a szemlélet vezette Kolos atyát történelem tanárként, de még inkább a saját múltjának az értékelésében. Szüleire, a ferences hivatását egyengető ferences Dávid atyára, az esztergomi ferences atyákra olyan szeretettel, lelkesedéssel, ízzel, büszkeséggel tud emlékezni, mint egy olimpikon, amikor a saját világra szóló diadalára emlékezik vissza.

Morus Tamás a börtönéből is fáradhatatlanul tanít. Kolos atya abban is követője az angol szentéletű arisztokratának, hogy a tanítás életeleme. Tanít, nemcsak a Szentendrei Ferences Gimnázium – tíz éven át – igazgatójaként, tizenkilenc éven át tanárként, de minden beosztásában, akár tartományfőnökként, akár lelkipásztorként. Megmaradt mindig tanárnak, tanítónak. És, mert ő is – szent barátjához hasonlóan – az emberség igaz arisztokratája, sohasem arisztokratikus magaslatról (ez a proletár stíl), hanem társként, kisebb testvérként a legkisebbek között. Ezt tanúsítja az a sok száz óvódás, akikkel negyven-ötven éven át, az óvódások számára bemutatott szentmiséken szót értett. Szót értett, mert jézusi módon szolgálta őket. Nem az óvódásoknak kellett megtanulniuk a Kolos atya nyelvét, lelkét, ez reménytelen lett volna, hanem fordítva, a kicsinyek kisebb testvéreként, ő tanulta meg

az ő lelkiületüket, nyelvüket. Tapasztalt szenvedőként pedig egészen alkalmassá vált arra, hogy „erősítő párbeszédben” tanítsa a betegeket, öregeket, hogy hiteles vigasztaló legyen. Él is vele, fáradhatatlan gyóntatóként.

Kolos atyának mindig voltak kedvencei. Az iskolában is, rendi előjáróként is. Kivételezett, királyi módon. Ahogy a zsoltárokból gyakran olvassuk, hogy az Úr, Izrael királya kivételezik, felkarolja a gyengét, a bajbajutottat, „nem veti meg a szegény nyomorát”. Egy alkalommal késő este érkeztem haza a rendházba. Épp, hogy leszálltam a Pasaréti téren az 5-ös buszról, követni kezdett egy férfi. Meggyorsítottam lép-teimet, ő is. Amikor a félelmem a tető-fokára hágott, mellém szegődött, és megkérdezte, hogy nem ismerem-e meg, mert tanítottam őt Szentendrén. Beval-lottam, hogy nem tudom azonosítani. Megértő volt. Elmondta, hogy csak két évet járt hozzánk a gimnáziumba, mert kirúgtuk. Heccből elemelt egy csokolá-dét az üzletből, lebukott. Kolos atya

eltanácsolta az iskolából. Ő ezért neki egy életre hálás, meg azért is, ahogyan kirúgta. Megengedte ugyanis neki, hogy év végén külön levizsgázzon. Sőt, kijelölt neki a pasaréti rendházban egy szo-bát, és arra kötelezte, hogy ott délben tanuljon, ugyanazokat a tantárgyakat, mintha iskolába járna. Délután, amikor Kolos atya megérkezett Szentendréről, szigorúan kikérdezte, aztán megebédel-tette. Év végén kiválóan levizsgázott. Egy életre tanítást kapott a szigorú tisz-tességből és a jószívű emberségből. Két felnőtt fia van, őket is erre nevelte.

Előjáróként Kolos atyának különös gondja volt az öreg és a beteg testvérek-re. Anyai gyengédséggel, igen-igen ál-doztatossan szolgálta, karolta fel őket. Csak kívánni tudom, hogy ezt a gyen-gédséget neki maga a Jóisten viszonoz-za, hogy a nehéz időkben ugyanazt ta-pasztalhatta meg, amit Morus Tamás a végső nyomorúságában: „Nekem úgy tűnik, hogy Isten gyermekké tett, ölébe vesz, és becézget”.

Zatykó László ofm

A **lemondások perselye** várja azon testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről lemondást vállalnak, és melynek értékét a plébánia által támogatott szegé-nyeknek szeretnék eljuttatni. Az elmúlt két hétben **460.125 Ft** gyűlt össze, mellyel december folyamán a rászoruló **kárpátaljai családok tüzelővásárlását támogat-juk**. Köszönjük a testvérek áldozatos támogatását!

A gyóntatás rendje templomunkban az év utolsó két hetén:

December 21-én, 22-én és 23-án: 7.30-tól 12-ig és 17.00-20.00 között lesz gyóntatás;

December 24-én: **csak délelőtt** gyóntatunk 7.30-tól 12-ig;

December 25-én és 27-én **vasárnapi gyóntatási rend** szerint gyóntatunk.

December 26-án, szombaton 8-12-ig és 17.30-18.30-ig lesz gyóntatás.

December 28-án, 29-én és 30-án **reggel nem lesz** gyóntatás.

Kérjük a testvéreket, ne hagyják karácsonyi szentgyónásukat az utolsó napokra.

Az iroda nyitva tartása az ünnepek alatt:

december 23-án, 28-án és 30-án 8.30-11-ig, 29-én 16-18 óráig.

Templomunk programjai (2015. december 13. – 2016. január 10.):

December 18-án, pénteken egész napos Szentségimádást tartunk, a 7.30-as mise végétől 18 óráig. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

December 20-án, vasárnap 16.00 órakor a **Simplicissimus kamaraegyüttes barokk karácsonyi hangversenye** lesz templomunkban. A belépés díjtalan, mindenkit szeretettel várunk.

December 24-én 16 órakor **Betlehemes** játékkal, 18 órakor **vigília-misével**, majd az **éjféli misével** ünnepeljük templomunkban a Szentestét.

MISEREND-VÁLTOZÁS!!!

December 25-től a vasárnapi ünnepi szentmisék 11 órakor kezdődnek!!!

December 25., péntek, Karácsony ünnepe, **vasárnapi miserend**et tartunk: 6.30-kor, 8.30-kor, 10 órakor, **11 órakor**, 12.30-kor, 18 órakor és 19.30-kor lesz szentmise.

December 26-án, szombaton, Karácsony másnapján ünnepeljük **templomunk búcsúját**, a szentmisék 8.30, 10, 11, 18 órakor kezdődnek. A 11.00-as ünnepi szentmisét Portik Lóránt erdélyi újmiséis ferences mutatja be, melyen a Kapisztarán Kórus énekel. Szeretettel várjuk a kedves testvéreket!

Este a 18.00 órai szentmise után Ambrus Ákos és Haramza László **Jövők himnuszai** című **oratóriumát** hallgathatjuk meg, felidézve a középkori liturgikus zene kimeríthetetlen dallamkincsét, a gregoriánumot. A szerzők mellett közreműködik Haramza Klára /alt/ oratórium-szakos, végzős magánénekes hallgatója.

December 27., vasárnap, Szent Család vasárnapja.

December 28., hétfő Aprószentek ünnepe.

December 31-én, csütörtökön 18 órakor lesz az **év végi hálaadó szentmise**.

Január 1-jén, pénteken **Szűz Mária Isten anyja** főünnep, **PARANCSOLT ÜNNEP!**

Vasárnapi miserendet tartunk.

Január 3-án, karácsony 2. vasárnapján a 19.30-as mise végén áldjuk meg a családokat.

**Minden kedves olvasónknak
kegyelmekben gazdag, áldott, békés Karácsonyt kívánunk!**

Templomunk tanévi működési rendje:

Miserend: H-Szo: 7³⁰ és 18⁰⁰; Elsőpéntek: 7³⁰, 10⁰⁰, 18⁰⁰ és 19³⁰;
Vas.: 6³⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, **dec. 20ig 11³⁰ utána 11⁰⁰**, 12³⁰, 18⁰⁰ és 19³⁰.

Zsolozsma: H-P 7⁰⁰; 12¹⁵ és 17³⁰; V: 17³⁰

Gyóntatás: H-Szo: 7²⁰-8¹⁵, és 18⁰⁰-19¹⁵; Elsőpénteken 7²⁰-8¹⁵, 9³⁰-10³⁰, 17³⁰-20⁰⁰;
Vas.: 8⁰⁰-13⁰⁰ és 17³⁰-20⁰⁰.

Iroda: H: 8³⁰-11⁰⁰ és 17⁰⁰-18³⁰; K: de. zárva, du. 16³⁰-18⁰⁰; Sz: 8³⁰-11⁰⁰ és 16³⁰-18⁰⁰; Cs: 8³⁰-11⁰⁰, du. zárva, P: de. és du. is zárva.

A Budapest-Országúti Szent István első Vértanú Plébánia templomának lapja.

Megjelenik kéthetente 1000 példányban. Felelős kiadó: P. Bán Zsolt Jónás ofm. plébános.

Cím: 1024 Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja 315-0944.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagutiferencsek.hu